

Spoštovani farani!

Jesen, ki se je zaradi tolikih sadov zemlje vsako leto veselimo, nas je zopet spomnila na dejstvo, da nas spremembe tako rade presenečajo. Ni še dolgo, kar smo prenašali poletno vročino, zdaj pa se kar naenkrat toplo oblačimo in se srečujemo že skoraj z zimo.

Narava okoli nas se torej pripravlja k počitku in nam za slovo poklanja svoje darove. Tako nas spominja, da je tudi naša človeška usoda romanje od pomladi do jeseni življenja.

Stari Rimljani so svoje rajne pokopavali ob prometnih cestah, ki so peljale iz mesta, in jim postavljali kamnite spomenike z napisi. Mimoidoči so lahko brali njihova imena in se jih spominjali. Vsaj v spominu ljudi so želeli živeti naprej.

V teh dneh so se naše misli mudile najprej pri vseh svetih – pri tistih, ki so tako dokončali tek svojega zemeljskega življenja, da to isto življenje v polnosti živijo pri Bogu. V zemeljskem življenju so se odločali za življenje in so ob smrti prešli v življenje. Nepregledno je

njih število; ne le tistih, ki zapolnjujejo dneve na koledarju in jih je sveti oče razglasil za svetnike. Tudi naši predniki so med njimi. Ohranili in posredovali so nam zaklad naše vere, tako, da so najprej sami po njej živeli. Njim se priporočamo, ko se jih na Vseh svetih dan spominjamo. Bogu hvala, da smo praznovali ob lepem vremenu, ko nam pred praznikom in po njem to isto vreme precej nagaja.

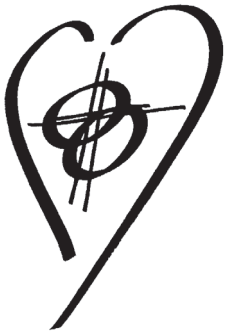
V novembrskih dneh pa se naše misli bolj kot ostale mesece v letu mudijo tudi pri naših rajnih. Morda je gomila še sveža ali pa je ime na kamnu že zbledelo in je svet nanje že pozabil. A naše srce jih ne sme pozabiti. Saj jih tudi Bog ni pozabil. Vpisal jih je v knjigo življenja, v svoje ljubeče srce.

Tam, kjer so se v desetletjih skupnega življenja med ljudmi tkale vezi, kjer smo imeli koga zares radi, tam tega človeka ne more nihče nadomestiti in zamenjati. Vsakdo je enkraten in nenadomestljiv. Kajti vsakdo, ki je prestopil prag večnosti, je vzel s seboj tudi košček našega srca, če ne kar celo. Za tiste, ki so izgubili ljubljenega človeka, se življenje že tu spreminja v življenje z rajnimi. Koliko ljudi je, ki vsak dan poromajo na pokopališče! Kako bi namreč mogli pozabiti tiste, ki smo jih imeli zares radi?

Kristjani živimo v neomajni gotovosti, da rajni še vedno živijo, čeprav so odšli od nas. Vez med njimi in nami ni nikakršen medij ali kanal, temveč božje življenje, ki nam je skupno. Drug drugemu smo toliko bližji, kolikor bolj vsi iščemo božjo bližino. Zato ne pozabljajmo rajnih! Živijo, ker so odšli domov k Stvarniku, ki je Bog živih. Upajmo zanje in tudi zase. Njihova smrt je bila rojstvo za večno življenje, ki je nam zemljanom še nedojemljivo. Niso umrli, ampak so bili kakor zrna posejani za prihodnjo žetev, za večno poletje, ki pride.

Naj v teh dneh ne kažejo spomina na rajne le plameni sveč na grobovih. Spomnimo se vseh svetih in ostalih, ki so končali zemeljsko pot svojega življenja tudi s plamenom naše molitve. Pri vseh nedeljskih mašah v mesecu listopadu bomo zanje moliti in se spomnili vseh, ki ste jih zapisali v spomine. V večnem spominu so pri nebeškem Očetu, naj ostanejo tudi v našem spominu in molitvi.

p. Jože

Srečanje ostarelih faranov – občanov in srečanje zakoncev jubilantov. Po župnijah se je »udomačila« praksa, da pripravimo omenjeni dve srečanji. V naši župniji ni nič drugače. Lepa navada, kes tako nagovorimo oz. k maši povabimo čisto konkretne posameznike. Vabilo je sicer vedno aktualno, aktualno tudi za vse, ki hočejo slišati Gospodov glas – On je tisti, ki vabi in kliče; kadar se vabilu odzove določen krog ljudi, pa je drugače, kot je pri »navadni« maši. Povabljeni slovesnost povzdignejo, gostitelj Jezus pa tako ali tako svojo milost vedno deli.

Zahvalna nedelja. Nedelja po Vseh svetih (današnja – prva v mesecu). Sadovi zemlje in našega dela so v glavnem »pod streho«. Letino radi primerjamo s prejšnjimi; letos ugotavljamo, da zaradi obilice dežja – tudi toča nam ni prizanašala – ni bila tako radodarna, kljub temu pa smo na zahvalno nedeljo (tudi sicer) hvaležni Stvarniku, da je vsaj tako. Nič nam ne bo manjkalo! Ko se oziramo po svetu in če smo pri tem pozorni na to, v kakšnem pomanjkanju ljudje ponekod živijo, tudi letos lahko rečemo: Bogu hvala za vse, kar nam je narava dala in za vse, kar je delo tudi naših rok.

V Halozah je vidnejša gospodarska panoga vinogradništvo oz. pridelava vina. Našo zahvalno nedeljo zato prav vino najbolj določa. Domače TD poskrbi, da vinogradniki simbolično napolnijo sodček, novo vino (čeprav še ni martinovo) pa blagoslovimo in se Stvarniku zahvalimo tudi za vse ostale dobrote; na simbolni ravni tudi z vsem, kar ŽK skrbno pripravi okrog daritvenega oltarja. Hvala Bogu in hvala vsem, ki se potrudite, da hvaležno držo ohranjamo in ostajamo hvaležni ljudje.

Adventni čas. Naslednji-novi Župnijski list bo na voljo na prvo adventno nedeljo. Začelo se bo novo cerkveno leto. Novi začetki so novi mejniki v naših odnosih; novo cerkveno leto v odnosu do Prihajajočega. Sicer vedno prihaja, nov začetek pa naj nam bo vsem spodbuda, da bi obnovili prvotno ljubezen – do Boga in do naših bližnjih. Adventni venec nas bo zopet spominjal, da Božja ljubezen do nas ne usahne…..

Pratika in Marijanski koledar. Marsikomu zvesta spremljevalca na prehodu iz starega v novo leto. Upoštevata svetno in cerkveno dogajanje, zato sta tako primerna za naše domove. V župnijski pisarni sta že na voljo. Pratika 8€, Marijanski koledar pa 4€.

Srečanje ŽPSa. Prvi torek v mesecu člane ŽPSa vztrajno vabi. Župnija želi biti živo občestvo, zato se izvoljeni člani občestva zbiramo in o tem razmišljamo. Vabljeni v torek, 7. 11. po večerni sv. maši (maša ob 17h, srečanje 17.40h).

Mene ni požela kosa,
bila sem ko v jutru rosa,
ki jo pije sonca žar.

Zdaj več nisem svetna stvar
nisem roža in ne kamen,
sem le zate svetel plamen.

Alojz Gradnik

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191